

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckta motioner om pension åt f. d. sekreteraren hos statsutskottet, statskommisarien A. G. Thorstenson.

I två till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisade likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 163 av herr *Johansson, Johan Bernhard*, jämte två av kammarens övriga ledamöter, och den andra inom andra kammaren under nr 329 av herr *Anderson* i Råstock jämte tre av kammarens övriga ledamöter, har hemställts, »att statskommisarien A. G. Thorstenson må i egenskap av statsutskottets f. d. sekreterare tillerkännas en särskild pension med ett årligt belopp av 3 000 kronor.»

Till stöd för detta yrkande anföres i motionerna följande:

»På grund av en redan vid senaste riksdagen inträdd ohälsa har statskommisarien A. G. Thorstenson ej detta år kunnat återinträda i sin befattning som statsutskottets sekreterare.

Thorstensons tjänstgöring inom statsutskottet sträcker sig över en tid av omkring tre decennier; han antogs första gången vid 1904 års riksdag. Att han hängivet, lojalt och synnerligen skickligt fyllt sitt värv som en betrodd utskottstjänsteman är allmänt känt och erkänt. Alltsedan år 1914 har han varit utskottets sekreterare, en av svenska riksdagens mest ansvarsfulla och samtidigt mest arbetstyngda förtroendeposter. Det bör ej fördöljas, att hans tjänstgöring hos riksdagen innebar en uppoffring av befordringsmöjligheter som eljest med all sannolikhet stått öppna för honom, liksom ock att utskottsarbetets påfrestningar kan hava avsevärt bidragit till den vid 1934 års riksdag helt hastigt inträdda nedsättning i hans kroppskrafter.

Att statskommisarien Thorstenson som en erkänsla för sitt mångåriga arbete i riksdagens tjänst nu — i likhet med sin företrädare på befattningen — tillerkännes pension synes endast vara en gärd av rättvisa och billighet. Vi vilja emellertid ej underlåta omnämna att Thorstenson, för vilken inträder skyldighet att i år avgå från sin befattning som statskommisarie, torde komma att tillerkännas statspension med författningsenligt belopp. I fall, då befattningshavaren redan tidigare varit tillförsäkrad dylik pension, har ej enbart en längre tids tjänstgöring i riksdagen ansetts böra medföra rätt till särskild riksdagspension. När befattningshavarens verksamhet varit av särskild betydelse för riksdagens arbete har dock undantag gjorts från denna princip. Kanslirådet von Krusenstjerna beviljades år 1921 förhöjd pension i egenskap av f. d. sekreterare hos riksdagens första kammare. Och Thorstensons företrädare på tjänsten som statsutskottets sekreterare uppbar en särskild riksdagspension å 4 000 kronor vid sidan av sin pension som riddarhussekreterare.»

Utskottet. Utskottet vill erinra, att riksdagen hittills ställt sig principiellt avvisande mot framställningar om beviljande av särskild pension på grund av tjänstgöring hos riksdagen åt befattningshavare, som varit tillförsäkrade pensionsförmån i statstjänst, även om riksdagstjänstgöringen varat under en avsevärd tid. Undantag från denna regel har emellertid, såsom i motionerna framhållits, tidigare förekommit i sådant fall, då befattningshavarens verksamhet varit av särskild betydelse för riksdagens arbete. Thorstenson har under en följd av år nedlagt ett förtjänstfullt arbete å en av riksdagens mest ansvarsfulla förtroendeposter. Med hänsyn härtill finner utskottet sig kunna tillstyrka att riksdagen såsom erkänsla härför tillerkänner honom en tilläggspension att utgå utöver den honom i egenskap av statskommissarie tillkommande pensionen. Tilläggspensionen synes böra så avvägas, att Thorstensons sammanlagda pensionsförmåner för år räknat komma att belöpa sig till i runt tal 8 000 kr. Då Thorstensons pension från statsverket torde komma att uppgå till 6 996 kronor, synes följaktligen tilläggspensionen från riksdagen — efter beloppets avrundning till närmaste med 12 delbara tal — böra fastställas till 1 008 kronor. Sistnämnda pension torde böra utgå från och med den dag, då Thorstenson tillträder sin pension såsom statskommissarie, samt bestridas av det under huvudtiteln riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motioner I: 163 och II: 329, må medgiva, att f. d. sekreteraren hos riksdagens statsutskott, statskommissarien Anders Gunnar Thorstenson må från och med den dag, då han tillträder pension såsom statskommissarie, under sin återstående livstid uppbära — utöver denna pension — en pension från det under huvudtiteln riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl. till sådant belopp, att sammanlagda pensionsförmånen kommer att uppgå till 8 004 kronor för år.

Stockholm den 12 februari 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å memorial nr 4.

Reservation

av herrar *Ström* i Lidköping, *Berling*, *Lovén*, *K. A. Westman*, *Paulsen* och *Johansson* i Sollefteå.